

ලදයහද්ද ජාතකය

තවද මේ ජාතකය ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන්නාවූ බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් ගාසනයෙහි උකටලිව එක් හික්ෂුකෙණෙකුන් වහන්සේ අරහයා වදාරණ ලද.

එහි වර්තමාන කථාව කුස ජාතකයෙහි විස්තර වශයෙන් කියනලද මේ ජාතකයෙහි හිඹුම්පත් වහන්සේ විසින් ගාසනයෙහි උකටලිව හික්ෂුන් වහන්සේ දීමිසභා මණ්ඩපයට ගෙණහැර දක්වූ කළේහි සැබැදු මහණ තා ගාසනයෙහි උකටලිව වූයේයයි විවාරා වදාරා සැබැදු ස්වාමිනි දන්වූ කළේහි එහිල මහණ කුමක් නිසා කේලග වසගයෙන් මෙබදුව තෙර්යාතික ගාසනයෙහි මහණව උකටලිද පුරාතණයෙහි තුවණුත්තේ දොලාස් යොදුනක් පමණ ඇති සියල්ලෙන්ම සමුද්ධවූ සුරඟ නම් තුවර රාජ්‍ය කරන්නාවූ පවා සුරාංගනාවක හා සමාන ස්වීයක සමග සත්සියයක් අවුරුදු එක ගබඩාවහි වසන්නාවූ ඉදුරන් බිඳ ලෝහවශයෙන් තොබැඳීවෝ වේදුයි වදාරා එක්තරා හික්ෂු කෙණෙකුන් වහන්සේ විසින් ආරාධිත වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාලුසේක.

ඒ කෙසේද යත්.

යටගිය ද්වස සුරඟ නම් තුවර කසී තම් රජකෙනෙකුන් රාජ්‍යය කරන්නාහ ඒ රෑජ්‍රුවන්ගේ එකද දු පුත් කෙණෙක් නැත්තාහ එකල රෑජ්‍රුවෝ දැරුවන් ප්‍රාර්ථනාකරවයි නියෝග කළාහ එකල බෝධිසත්වයේ බුහ්මලෝකයෙන් ව්‍යතව අවුත් රෑජ්‍රුවන්ගේ අගමෙහෙසුන් බිසවුන් කුස පිළිසිද උපන්නාහ ඒ කුමාරයන්ට නම් තබන්නාවූ බොහෝදෙනාගේ සිත් සතුවූ කරවමින් උපන්හෙයින් උදයහද්ද කුමාරයයේයයි නම් තුවහ. කුමාරයන් පියවරනාගා කෙල ඇවිදින අවස්ථාවහි අනික් බුහ්මයෙක් බුහ්ම ලෝකයෙන් ව්‍යතව එම රෑජ්‍රුවන්ගේ එක්තරා බිසේ කෙණෙකුන් මගධ කුමාරිකාවක්ව උපන්නාහ. ඒ කුමාරිකාවන්ට උදය හැඳුවීයයි නම් තුවහ. උදය හදාවෝ වැඩිවිය පැමිණි කළේහි හිල්ප ගාස්තුයෙහි නිපුණවූහ. ජාතියෙන් බුහ්මලාරිකාවක්ව උපන්නාහ. ඒ කුමාරිකාවන්ට උදය හැඳුවීයයි නම් තුවහ. උදය භදාවෝ වැඩිවිය පැමිණි කළේහි හිල්ප ගාස්තුයෙහි නිපුණවූහ. ජාතියෙන් බුහ්මලාරිහ. ස්වජ්නයෙනුත් මෙමුන්තයන් තොමදන්නාහ. කෙලිගවසග විත්තයෙන් තුපදනේය, එකල රෑජ්‍රුවෝ පුතනුවන් රාජ්‍යයෙහි අනිශේෂක කොට නාටකස්ථීන් පිරිවරමි සිතා පුතනුවන් සම්පයට අස්ථක් යවූහ. මහ බෝසතානෝ කියන්නාවූ මට රාජ්‍යයෙන් ප්‍රයෝගන නැත. කෙලයෙහි මාගේ සිත ඇත්තේ නැතු කියා ප්‍රතිස්ථාප කළාහ. දෙම්විපියෝ නැවත නැවත කියායවූහ. එකල මහබෝසතානෝ ජාම්‍රානාද ස්වර්ණමය ස්ත්‍රී රැවක් කරවා මෙබදු ස්ත්‍රී රැවක් උදහාන් රාජ්‍යය පිළිගණීම්. දෙම්විපියන් සම්පයට යැවූහ. ඔහු ඒ රන් රැවන් මුළු දෙඳිව ඇවිදුවා පරික්ෂාකරවා එබදු ස්ත්‍රීයක තොබැඳී උදයහදාවෙන් සරහා ඒ රන් රැව සම්පයෙහි සිටුවූහ. ඕ තොමෝ ඒ රන්රැව ඉක්ම සිටිනිය. එකල ඔහුන් දෙදෙනාම තොකුමැති පරිදිදෙන් කුඩා මැනීයන්ගේ දුව කුමාරිකාවන් නැගිනියන් උදය හදානම් කුමාරිකාවන් අගුමෙහෙසිකා කොට බෝධිසත්වයන් රාජ්‍යහිෂ්ක කළාහ. ඒ දෙදෙන බුහ්මලාරියාව වාසය කරන්නාහ. කළුයාමකින් දෙම්විපියන් ඇවැමෙන් බෝධිසත්වයේ රාජ්‍යය කරන්නාවූ දෙදෙනාම එක ගබඩාවහි වසන්නාවූ ලෝහසිතින් ඔවුනොවූන් මුන පමණක් ඉදුරන් බිඳ තොබැඳීහ එතකුදුවූවත් අප දෙදෙනා අතුරෙන් යම්කෙණෙක් පළමු කොට මලෝ වි නම් ඔහු තමන් උපන්තේනින් අවුත් මම අසවල් තෙන උපනීම් කියන්වයි කතිකාවක් කළාහ.

ඉකිනිත්තේන් බෝධිසත්වයේ රාජ්‍යයට පැමිණි සත්සියයක් අවුරුදු ඇවැමෙන් කාලක්‍රියා කළාහ. අනික් රෑජ්‍රුකෙණෙක් නැත්තාහ. උදය හදාවෙන් ආදාවම පවත්තේය. අමාත්‍යයේ රාජ්‍යය අනුභාසනා කරන්නාහ. බෝධිසත්වයේද තවිනිසා හවනයෙහි ගතුව ඉපද එශ්වර්යමදයෙන් සත්සියක් උදය හදාවෙන් සිහි තොකළාහ මෙසේ මනුෂ්‍ය ගණනාවෙන් සත්සියයයක් අවුරුදු ගිය කළේහි සිහිකොට උදය හදානම් රා කුමාරිකාවන් වස්තුවෙන් විමසා සිංහනාද කරවා ධර්මදේශනා කරමින් කතිකාවෙන් මිදි එම සිතුහ. එකල්හි වනාහි මනුෂ්‍යයන්ට දස දහසක් අවුරුදුව ආයුෂය ඇතිකළේ වන්තේය. කුමාරිකාද එදවස් රාත්‍යායෙහි මතාකොට වසන ලද දොරකවුල් ඇති වටෙන ලද රකවල් ඇති සත්මාල් ප්‍රාසාදයෙහි උතුම්ව මතුමාලේ ශ්‍රී යහන් ගබඩාවහි උදකළාව තමන්ගේ ගිලය අවර්ජනා කෙරෙමින් උන්නාහ. එකල ගකුයේන් රන් මසු පුරවන ලද එක් රන්ත්ලියක් ඇරගෙන අවුත් ශ්‍රීයන් ගබඩාව පහළව එකත්පසක් විසවුන් හා කථාකරන්නාවූ මේ ජාතකයෙහි පළමුවන ගාථාවන් මෙසේ කියත්, මනාවූ වස්තුයක් ඇදි ඇත් සොඩකට බැඳුවූ ආකාර ඇති මට සිලවුව උරු යුගලයක් ඇති පංච ප්‍රාසාදයකින්ද හෙබියාව කින්නරාංගනාවන් ඇසි හා සමාන ඇස් ඇති පාදන්ත්තයෙහි පටන් කේසාන්තය දක්වා සියල් අංග්‍රේතංගයෙන් කිසි උග්‍රතාවක් නැතිව හෙබියාවූ උතුම් ප්‍රාසාද තලයෙහි උදකළාව උන්නාවූ උත්තමාගියන්ට යාදාකෙරෙම්, අද එක රාත්‍යා අලංකාත වූ මේ යහන් ගබඩාවහි තී හා මා එක යහන වැස සෙයා කරමිහයි කිහ. ඉකිනිති රාජක්මාරිකාතොමෝ කියන්නී මේ ලොලාස් යොදුන් පමණ සුරන්ද නම් තුවර අතුරෙහි දිය අගල අද අගලන්ද මහන් දොරපු අවල්ලන්ද ගැවසි ගත්තේය. ආයුධ ගින්නාලද අත් ඇති දස දහසක් යොයයන් විසින් රකවල් ගන්නා ලද එසේ හෙයින්

මේ සියලුම තුවරට ඇතුළෙනි කරණ ලද මාගේ ත්ව්‍යය පුරයටද යන මේ දෙකටම කිසිකෙනෙකුන් වැදුදු නොහැක්කේය. තවද ලදුරුවේවයි වෘත්තීයෙන් ගක්තියම්පන්න යෝඛයෙකු වේවයි අනිකුත් කිසි මහත්වා පැඩුරක් අරගෙන එන්නෙකගේ රේමෙක්නම් නැත එසේවූයේමේ ස්ථානයට අවුදින් මා හා සමග තැම්බිතන්නාව තෙපි කවරෙක්ලිදියි කෙසේනම් ආයිදුය විවාලාභ එවිට ගකුයේ කියන්නාහු එම්ඩ්ල සෞදුර මම එක් දේශ්වතාවේකම් දිව්‍යාකුහාවයෙන් මේ ස්ථානයට ආම් තොපවතාහි අද කාභාස්ථාදයෙන් සතුටු කරව තොපට මම රන්මසු පුරණලද මේ රන් තලිය පැඩුරකොට දෙමි කිහි එංස් අසා කුමාරිකාවේ කියන්නාහු එම්මූ දිව්‍ය රේෂ්පුරුවනි මම මාගේ උදය රේෂ්පුරුවන්හැර අනික් දෙවියෙකුවේවයි යක්ෂයෙකුවේවයි ප්‍රාර්ථනා නොකරමි එසේ හෙයින් මෙතන තොසිට පලායව තොපගේ පැඩුරන් මට ප්‍රයෝග්න තැත මතු මෙතනට තොයෙවයි කිහි ගකුයේද බිසවුන්ගේ සිංහ නාදයක්වැනිවූ බස් අසා තොසිට පලායියක් මෙන් එතනම අත්ප්‍රධානව සිට දෙවනි ද්වස් එමවෙලාවට රන්මසු පුරනලද රිදී තලියක් අරගෙන දෙගුමානව සිට බිසවුන් හා කරානරන්නාවූ එම්ඩ්ල හඳුව කාමහේර්ගී නම් වූ සත්ව කෙනෙක්යමක් කරණකාට ගෙණ කායුදුවට්තාදියෙන් හරකිරෙදී එසේවූ සක්‍යාගේ යම් ඇලීමකින් මේ කාම රතියෙහි කරණලද ඇල්ම වන්නේද එසේවූ කාමරති දෙන්නවුන්ගෙන් තෙපි මනාකාට දෙනලද දැ මම ඒ ලබනු කැමැත්තෙම් ඒ තිසා තොප සම්පයට එන මම සිස් අතින් තොයායෙම් රීයේ ද්වස රන්මසු පුරණලද රන් තලියක් ගෙනාම් අද රන්මසු පුරණලද රිදී තලියක් ගෙනාම් ඒ දැනි තොපට දෙමි එක රාත්‍රිය මා හා සමග සෞදුර විවාලාභ කරවයි කිහි

ඒබස් අසා බිසව සිතන්නනාපු මේ තෙම කඩාකරන්නට ලැබෙන්නේවීනම නැවත නැවත එන්නේය එසේහෙයින් මම දැන් මොපු හා සමග බැඳෙනානැගෙමි සිතා මුවෙන් නොබැඳම උන්නාහ සකුයේ උන් බැණ නොණුගෙන නියාවදාන එ දවසුන් එතනම අන්තර්ධානව සිට දෙවන දවසුන් එම වේලාවට ලොභේ තලියක කහවනු පුරා ඇරශෙන සිට සෞදුර අද මා හා කාමරතියෙන් සතප්පව තොපට මේ කහවනු පිරි ලෝහතලිය දෙමි කිහි එබස් ගුස බිසව කියන්නාපු එම්බල පින්වත් වූ පුරුෂය තෝ අදුනයෙහිය සකුයේ නම් ස්ථිරයක කෙලඟ වශයෙන් වස්තුවෙන් ගිවිස්වන්නාපු යම් වස්තුවෙක් ගෙණායේවී නම් එසේවු වස්තු දවස දවස වඩ වඩා ගෙණුවෙන් වර්ණ කෙරෙමින් ගිවිස්වා පොළුඩින්නේය තෝ වනාහි දවසින් දවස අඩු අඩු කෙරෙමින් තාගේ ස්වභාවටත් විරුද්ධකරන්නෙහිය පලමු දවස් රන් මසු පිරි රන්තලියක් ගෙණායෙහිය දෙවති දවස් රිදිතලියක් ගෙණායෙහිය තුන්වත දවස් නහවනු පිරි ලොතලියක් ගෙණායෙහිය රීට කාරනා කිම්දිය විවාලාහ එකළ බෝධිසත්‍යයේ කියන්නාපු එම්බල සෞදුර රාජක්මාරිකාව මම වනාහි වෙළදාමෙහි ඉතාක්ෂවෙමි අන්තර නොනසම් ඉදින් තොපි ආයුෂයයෙන්ද ගරිවර්ණයෙන්ද දවසින් දවස වැඩු නම් මමත් තොපට පඩුරු වඩ වඩා ගෙණෙන්නෙමි තොපිවනාහි දවසින් දවස හානියට පැමිණියට එසේ හෙයින් මම තොපට පඩුරුන් අඩුකොට ගෙණාම් කියන්නාපු එම්බල සෞදුර මනුෂ්‍යලේකයෙහි සත්වයන්ගේ ආයුෂ ද ගරිවර්ණයද පෙර හරෙනෙක්හි වත්නාල ජලයක් මෙන් වස්පූපාසාදියෙහි දවසින් දවස අඩුවන්නේය තොපගේ වනාහි පලමු දවස් ආවේලේ පැවැත්තාවූ ආයුෂද රීයේ දවසට තොපැමිණ කෙටෙරියක්ගෙන සුන්කජාක්මෙන් එසවස් අතුරු දන් විය රීයේ දවස් පැවති ආයුෂද අද දවස් තොපැමිණ රීයේම නිරුද්ධිය එසේ හෙයින් තොප පෙරවී දවස් ඇර අද දන් මා බල බලා සිටියදීම තොපගේ ගරිවර්ණය තපුරුවන්නේය එසේහෙයින් මෙතැන් පටන් රාත්‍රි දින යම් ඉකුත් වීමෙන් නොබේ දවසකින් තොපි ජරිවට පැමිණෙව සෞදුර තොපි රීට පලමුව තොපගේ රන්වත් ගරිරය ජරාවත් නොකෙල සෙනතෙක් ශේෂය වූ ගුමණ ධර්මයන් පුරා වඩ වඩා මතු මත්තෙහි වර්ණවත් වනපරිදි කරවයි කිහි

ඉක්කේති ඩිසට්‍රික් කියන්නාවූ එම්බල දේශීතාව යම්සේ මනුෂ්‍යයේ ජරාවට පැමිණෙන් නම් දෙවියේ එසේ ජරාවට නොමැමිණෙන්හා ඔවුන්ගේ ගරිරයෙහි විළිපිළි නැත් එසේහෙයින් මහත්වා ආනුභාවු ඇති දේශීතාවේ අතින් විවාරණී ඒ දෙවියන්ගේ ගරිරය නවර ප්‍රකාරයක් ඇත්තේදයි විවාහන ඒ බව ප්‍රකාශකොට කියන්නාවූ ගකුයේ එම්බල සෞදුර මනුෂ්‍යයේ රුපයෙන්ද ජව්වරණයෙන්ද විකුතු ප්‍රසාදයෙන් ද යන මේ සියල්ලෙන් යම්සේ පිරිහි ජරාවට පැමිණන්ද දෙවියේ එසේ නොවෙති ඔවුන්ගේ ගානුයෙහ විළිපිළි නැත් සිල්ලිටුව ගණරන් පටක් භා සමාන ගරිර වරිණ වන්නේය ද්‍රව්‍යක් පාසා දිවුනා දිවුනා එළුවර්යද වැඩින්නේය යම්සේ පිරිහෙන්නාවූ ස්වභාව ඇත්තේය එසේ හෙයින් තොපි ජරාවට නොපැමිණ ගිහිගෙන් නික්ම මහණව එසේ කළේහි තොපි මේ ක්‍රිය ස්වභාව ඇති මනුෂ්‍යලෝකයෙන් වුත්ව වර්ධන ස්වභාව ඇති ද්‍රව්‍යලෝකයෙහි උපද්‍රවාදයි කිහ ඩිසට්‍රික් ද්‍රව්‍යලෝකයෙහි යම් වර්ණණා අසා රමයන්ට මන්විවාරන්නාවූ ද්‍රව්‍යර්ජ්‍රුවෙන් ක්‍රිතියාදී නොයෙක් කුලජාති හේද ඇති මනුෂ්‍ය ජනසමුහ කුමට හයින් භා කාකෙරේ හයින් භා යන ස්වභාව ඇති මනුෂ්‍ය ලෝනයෙන් ද්‍රව්‍යලෝකයට යෙත්ද ඒ තමා ද්‍රව්‍ය ලෝකයටත් යන්ට මන් තුවනැත්තා කියනලදහ ඒ මාර්ගයන් අතුරෙන් කවර මාර්ගයෙක්හි සිටි සකච්ඡාම නොඳා පර්ලොවට යන්නෙහිදයි විවාහා ද්‍රව්‍යලෝකයට යන්නාවූ ගකුයේ මෙසේ කියන් එම්බල සෞදුර උදයහදාව යම්සකෙනෙක් කායවන් මාන්යන් වාරුතු සකස්කොට සිහිටුවා අකුසල් නොකොට කුඩාවර්මයන් සමාදන්ව පවත්වන්නේද බොහෝ

ආහාර පාණ වර්ගයන් දානිලිභාග සැදැහැයෙන් යුත්ක්ව ගුම්මා බ්ලේමණාදීන්ට දන්දේද සතර සංග්‍රහවතින් ජනරංශනය කෙරේද යන මෙතෙක් ගුණයෙහි පිහිටියේපරලොවට නොලා යන්නේයයි කිහි බිසවිඩ්බස් අසා උන්ට සතුවූ ස්ත්‍රීති කරන්නාභා යම්සේ මැණිකෙනෙක් තමාගේ වැඳු දරුකෙනෙකටත් වැඩි කැමතිව අවවාදකෙරන්ද එ පරිද්ධෙන්ම තොපිත් මතත් වැඩිකැමතිව අනුශාසනාකලාභ මත එසේ අවවාද කරන්නාභා විපුල වූ ගරිරසෝෂා ඇති මනාඩු වනත සම්ඳානය ඇති තෙපි තමා කුවරැදුයි විවාරමි මට කියවයි කිහි ඉක්තියි බෝධිසත්ත්වයේ කියන්නාභා එම්බල සොදුරුදැකම් ඇති භදාව මම වනාහි මේ මා උපන් ජාතියට පලමු ජාතියෙහි තොපට වල්ලහුව උදය රේපුරුවේ නම් මමය ඒ මම තී සම්පයෙන් මියගොස් තවිතිසා හවනයෙහි ගකුදේවේනුව උපතිම් එතනින් තොප සම්පයට එන්නාඩු මම කෙලඟ වසර විත්තයෙන් ආයයන් නොවම් තොපවිමසා පියා පලමු කතිකාවක් කළමෙක්වේද ඒ කතිකාවෙන් මිදි තොපට මම අසවල්තෙන උපතිම් කියා පියා යන පිණිස ආම්, දන් ඉන් මිදිනිම් එසේ හෙයින් මම දෙවිලොවට යෙම් කිහි, එසා බිසවි කදුලිඛරා වගුරුවමින් ස්වාමිනි නුඩු වහන්සේ උදය රේපුරුවේද නුඩුවන්සේගෙන් වෙන්ව මා විසියහෙන්නේ නැතු යම්සේ පෙර නුඩු වහන්සේ මා හා එක්ව වාසය විනම් දුනුම් එපරිදේන්ම එක්වන නියායෙන් මට උගන්වා කතිකාවෙන් මිදි වැකිය මැනවැයි කිහි. නැවත බිසවුන්ට අනුශාසනා කරන්නාඩු ගකුයේ මෙසේ කියත්, එම්බල සොදුර උදයහදාව මේ ලෝකයෙහි සත්වයන් ආදි මධ්‍යම අන්තිමයන් මෙතුන්වයසය සිසුව වහනය කරන්නාඩු ගංගාවක් මෙන් නොනැවත වහාම ඉක්ම ගෙවෙන්නේය. උපන්නාඩු සත්වයන්ට නොනැසී සිටිමෙක් නැතු. බුදුන් ආදිකොට ඇති සියලු සත්වයන්ගේ ජ්විතය අස්ථිර වන්නේය. සියල්ලවුන්ම රන්වන්වු මට සිංහු වූ ගරිරයක් ඇත්තම් එයින් නිරන්තරයෙන් ම ජරාවට පැමිණ තස්නේය. ඒ කාරණාවෙන් උදයහදාවෙනි තොපිත් මේ සියල්ලම පැමිණයි සිතා වහා නොපමාව දසකුඟල කර්මපලයෙහි යෙදෙව. තවද සොදුර යම් එකම සත්වයක්හට මේ පාවිත් මණ්ඩලය හා සියලු යසසෙකක් පැමිණියේ විනම් එහි තාප්තියක් සැහෙයි යන්නක් නොසිතා පහනොවු කේලඟ විත්තයෙන් කළරිය කරන්නේය.

එසේ හෙයින් තාප්ත්‍යාවහි තාප්තියක් තැනිනියාව දුනුව. තවද මැනියන් පුතතුවන්ටද පුතතුවන් මැනියන්ටද පියානෝ පුතතුවන්ටද පුතතුවේ පියානන්ටද බැහෙත් තැගනියන්ටද තැගනියේ බැහෙන්ටද වල්ලහායා ස්ත්‍රීන්ටද ස්ත්‍රී වල්ලහායාටද ස්වාමියා වස්තුවටද වස්තුව සත්වයාටදයි මේ සියල්ලම මරණ කාලයෙහි පළමුවශයෙන් ඔවුනොවුන් නොලා යාමෙන් ස්ථීරයක් වීමක් තැනිබව දුනුව, තවද මේ සංසාරයෙහි කපුව ආදි තිරිසතුන්ගේද මනුෂ්‍යයන්ගේද ආදිවූ සියලු සත්වයන්ගේද යන මේ දුගති පුගති දෙක්මීම සත්ව යන්ගේ හෝජනද යසසාද එක්ව කරන්නාඩු වාසයද ජ්විතයද යන මේ සියල්ලම අස්ථිරයයි දින අප්‍රමාදව දසකුඟල කර්මපලයෙහි යෙදෙවයි කියා මෙසේ මහබෝසතානෝ අවවාද කළාභ. බිසවිද බෝධිසත්වයන්ට අවවාද කියන්නාභා දේවතාවෙනි තොප කියේ ඉතා යහපත මේ සත්වයාගේ පිවිකාව නම් ස්ථීරනොවයි ස්වල්ප දිකින් මූළුය එසේ හෙයින් මම කසීර හා සුරන්ධිපුරය ඇරු උදකුලාව තපටස යෙම් කිහි. බෝධිසත්වයෙය් බිසවුන්ට අවවාදි දිව්‍යලේකයටම ගියාහ. බිසවිද දෙවන දවස් උදැසන අමාත්‍යයන්ට රාජ්‍යය පාවාදී තමන්ගේ එම තුවර සිත්කළවූ උයනෙහි සාම්ප්‍රවාප්‍රවාවන් පැවිදිව ධර්මයෙහි හැසිර අයුස්ස්කාරයාගේ කෙළවර තවිතිසා හවනයෙහි බෝධිසත්වයන්ටම පාඨපරිවාරිකාව උපන්නාභ. සර්වඳයන් වහන්සේ ද මේ උදය හද්ද ජාතක ධර්මදේශනාව ගෙණහැර දක්වා වදාරා වත්සසතා ප්‍රකාශකොට පුර්වාපර සත්ධි ගළපා මේ ජාතකය තිමවා වදාලසේක. වත්සසතායාගේ කෙළවර සාසනයේ උකතලිව හික්ෂුන් වහන්සේ සේවාන් එලයෙහි පිහිටිසේක. එසමයෙහි උදයහදාදේ නම් දන් මේ රාජ්‍යමාතාවෙයි. එසමයෙහි ගකුදේවේන්දුයේ නම් ලොවුතුරා බුදුවූ මම්ම වේදයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාලසේකි.